

บรรณานุกรม

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2554). วันที่คืนข้อมูล 2 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaiflood.com>

กาญจนฯ แก้วเทพ, กำจาร หลุยยะพงศ์, รุจิรา สุภายา และวีรพงษ์ พลนิกรกิจ. (2543). สื่อเพื่อชุมชน

การประเมินผลคุณภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. (2531). เอกสารการสอนชุดคุณวิชา พฤติกรรมศาสตร์เพื่อการสื่อสาร. นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

กรอบครัวข่าว 3. (2554). วันที่คืนข้อมูล 1 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.krobkruakao.com

จำเนียบ ช่วงโชค. (2526). จิตวิทยาการเรียนรู้และการรับรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาสนा.

จริพรรณ อัญญา โพธิ์. (2554). ข่าวฟรีทีวีดีกันแบรกต่อเบรก. วันที่คืนข้อมูล 1 ธันวาคม 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.brandage.com/Modules/DesktopModules/Article/>

ชลดา กิจรินทร์ภรณ์สุข. (2548). การศึกษาสถานะขององค์ความรู้ ด้านการสื่อสารและการมีส่วน

ร่วมในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการของไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์

มหาบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เชิงชาย หว่างอุ่น. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

คงชัย สันติวงศ์. (2540). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

นิศา ชูโต. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: พรีนต์โปรด.

บุศวรรณ นาคสู่สุข. (2552). ภาพลักษณ์ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมของ

สภาน้ำท่าทึนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาการ

ประชารสันพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เบญจวรรณ ชื่อสัตย์. (2549). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับภาพลักษณ์และชื่อเสียงของ

ตราสินค้าสอนค้า. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาสันพันธ์,

คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรมะ สะเตเวทิน. (2546). หลักนิเทศศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ประจำวัน อินอีด. (2532). เอกประจำวันสัมพันธ์กันอย่างไร. กรุงเทพฯ: มัณฑนาสถาปัตย์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย

(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์โตร์.

ปันดิตา ตันตระกูล. (2551). ประสิทธิภาพของการใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร
ในการสร้างภาพลักษณ์ของ บริษัท ไทยเบฟเวอร์เรจ จำกัด มหาชน, วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสารสนเทศ, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ปราิชาต สถาปิตานนท์. (2548). การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน : จากแนวคิดสู่
ปฏิบัติการวิจัยในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พิพัฒน์ นนทนาครณ์. (2553). การขัดการความรับผิดชอบต่อสังคม: การสร้างข้อได้เปรียบในการ^๔
แข่งขันอย่างยั่งยืน. นนทบุรี: จิตร์ นีบอนด์ บุ๊คส์.

ภานุต อกิจญาณ. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

มนตรี ช่วยชู. (2539). การเสนอรูปแบบรายงานการบัญชีความรับผิดชอบต่อสังคมในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ยุบล เนียมจริงคกิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

รุ่งทิวาแซ่ดัง. (2550). กลยุทธ์การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของตราสินค้าบริษัท, วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาโภชนา, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วรทัย ราวนิจ. (2549). ประสิทธิภาพของการใช้แนวคิดรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างภาพลักษณ์
ของบริษัทเครื่องเจริญ โภคภัณฑ์ จำกัด. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรรรณ ติณสูลานนท์. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

วรารณ์ สมพงษ์. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

วรุต ศรีสมัย. (2545). ภาพลักษณ์ตราสินค้าของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาโภชนา, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศ
ศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิภาวดี เติยพาณิช. (2551). กลยุทธ์การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของเครือซีเมนต์ไทย.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาโภชนา, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2545). การใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS for Windows การแปลผลการวิเคราะห์
ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: เจริญผล.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เอกคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. (2552). ประวัติความเป็นมาของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง

3. วันที่ค้นข้อมูล 1 พฤศจิกายน 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaitv3.com>.

สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม. (2553). นิยามความหมายของ CSR. วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2554, เข้าถึง
ได้จาก www.csri.or.th/knowledge/CSR/193

สถาบันไทยพัฒน์. (2551). ความสำคัญของเชื้อสาร. วันที่ค้นข้อมูล 7 ตุลาคม 2554, เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaicsr.blogspot.com>.

สมมพร ฉิมเฉลิม. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

สำราญ พัตร์โท. (2555, 18 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

ศิรินทร์ อุย়ุประพัฒน์. (2551). กลยุทธ์การใช้ความรับผิดชอบต่อสังคมของสมาคมแม่บ้านสามเหล่า
ทัพ สมาคมแม่บ้านสำรวจและตรวจสอบรัฐธรรมนูญของสื่อมวลชน, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุเมธ กาญจนพันธุ์. (2551). กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร
ธุรกิจ, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุประพล นกทอง. (2552). ตัวชี้วัดสำหรับการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อ
สังคมของบริษัทธุรกิจในประเทศไทย, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุภารค์ จันทวนิช. (2553). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ค่ายสุทธาการพิมพ์
อัชมา สุวรรณปากแพรก. (2555, 1 มีนาคม). สัมภาษณ์.

อัญรัตน์ อัญญาติไกร. (2552). ประสิทธิผลการสื่อสารงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของ
สถาบันธุรกิจเพื่อสังคมตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศ
ศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

AIT เปิดตัวศูนย์ CSR Asia Center at AIT รายงานผลวิจัยระบุ CSR กำลังมาแรงในประเทศไทย.

(2553). วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaipr.net/general/>

- CEO TALK. (2551). *บริษัทต้องรักษาศักดิ์ศรีของประเทศไทย*. หน้า 33-34.
- CSR แนวทางแห่งอนาคตของบรรษัทไทย. (2553). วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2554, เข้าถึงได้จาก
<http://www.brandage.com/Modules/DesktopModules/Article/ArticleDetail.aspx?tabID=7&ArticleID=6120&ModuleID=701&GroupID=1458>
- Amaeshi, K., Adi, A. B. C., Ogbechie, C., & Amao, O. O. (2006). Corporate Social Responsibility in Nigeria: Western Mimicry or Indigenous Influences?. *Journal of Corporate Citizenship*, 24, 83-99.
- Anderson, H. & Landau, I. (2006). *Corporate Social Responsibility in Australia: A Review*. Monash University Department of Business Law & Taxation and University of Melbourne, Melbourne: Faculty of Law Legal Studies.
- Angelidis, J. P., & Ibrahim, N.A.(1993). Social demand and corporate strategy: A Corporate social responsibility model. *Review of Business*, 15 (1),7-10.
- APCO (2004). *Communicating CSR: Talking to people who listen*. Retrieved November 11, 2011, from <http://www.apcocwordwide.com>
- Assale, H. (1994). *Consumer Behavior and Marketing Action*. Ohio: South Western College Publishing.
- Bhattacharya, C., & Sen, S. (2004). Doing better at doing good: When, Why and How Consumers support corporate social initiatives. *California Management Review*, 47(1), 9-24.
- Bhattacharya, C., & Smith, N.C. & Vogal, D. (2004). Integrating social responsibility and marketing strategy. *California Management Review*, 47(1), 9-24.
- Birth, G., Ilia, L., Lurati, F., & Zampairni, A. (2008). Communicating CSR: practices among Switzerland's top 300 companies. *Corporate Communications: An International Journal*, 13(2), 182-196.
- Branco, M. C., & Rodrigues, L. L. (2006), Communication of corporate social responsibility by Portuguese banks: A legitimacy theory perspective. *Corporate Communications: An International Journal*, 11(3), 232-248.
- Broberg, M. P. (1996). Corporate social responsibility in the European communities: The Scandinavian viewpoint. *Journal of Business Ethics*, 15(6) ,615-215

- Brown, N. & Deegan, C. (1998). The public disclosure of environmental performance information: A dual test of media agenda setting theory and legitimacy theory. *Accounting & Business and research*, 29(1), 21-41.
- Brown, P. S., & Vrioni, A. B. (2001). Corporate social responsibility and cause related marketing: An overview. *International Journal of Advertising*, 20(2), 207-222.
- Cadbury Schweppes Corporate and Social Responsibility Report 2004. Retrieved November 22, 2011, from <http://unglconobalact.org/HeaderMenu/>
- Capriotti, P., & Moreno, A. (2007). Communication: corporate responsibility through corporate web sites in Spain. *Corporate Communication: An International Journal*, 12(3), 221-237.
- Carroll, A. B. (1979). A three-dimensional conceptual model of corporate performance. *Academy of Management Review*, 4(4), 497-505.
- Clark, A. (2000). They're talking about you: some thoughts about managing online commentary affecting corporate reputation. *Journal of Communication Management*, 5(3), 262-276
- CSR Europe. (2000a). *The First Ever European Survey of Consumers' Attitude on Corporate social responsibility*, Retrieved October 7, 2011, from www.csreurope.org
- . (2000b). *Communicating Corporate Social Responsibility*. Retrieved October 7, 2011, from www.csreurope.org
- Dawkins, J., & Lewis, S. (2003). CSR in stakeholder expectations: And their implication for company strategy. *Journal of Business Ethics*, 44, 185-193.
- Deegan, C., & Gordon, B. (1996). A study of the environmental disclosure practices of Australian corporations. *The Accounting Review*, 26(3), 187-199.
- Deegan, C., & Rankin, M. (1999). The environmental reporting exporting gap: Australian evidence. *The British Accounting Review*, 31(3), 313-346
- Duncan, T. (2005). *Principles of advertising and IMC* (2nd ed.). Boston, MA: McGraw-Hill/Irwin.
- Frederick, W. C. (1991). The moral authority of transnational corporate codes. *Journal of Business Ethics*, 10(3), 165-177.
- Gregory, R. J. (1997). *Leveraging the corporate brand*. Lincolnwood, IL: NTC Business Books.
- Helg, A. (2007). *Corporate Social Responsibility from a Nigerian perspective*. Retrieved October 7, 2001, from <http://hdl.handle.net/2077/4713>

- Jacob, J., & Kyner, D. B. (1973). Brand loyalty versus repeat purchase behavior. *Journal of Marketing Research, 10*, 1-9.
- Joyner, B., & Payne, D. (2002). Evolution and implementation: A study of values, business, ethics and corporate social responsibility. *Journal of Business Ethics, 41*, 297-311.
- Jump, N. (1978). *Psychometric Theory* (2 nd. Ed.). New York: McGraw Hill.
- Keller, K. L. (2003). *Strategic Brand Management: Building, Measuring, and Managing Brand Equity* (2nd ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management* (11th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Kotler, P., & Lee, N. (2005). *Corporate Social Responsibility: Doing the most good for your company and your cause*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons.
- Klapper, J. T. (1960). *The Effects of Mass Communication*. New York: The Free Press.
- Lantos, G. P. (2001). The boundaries of strategic corporate social responsibility. *Journal of Consumer Marketing, 18*(7), 595-630.
- Lewis, S. (2003). *Journal of Communication Management: Reputation and Corporate Responsibility, 7*(4), 356-364.
- Markwick, N., & Fill, C. (1997). Towards a framework for managing corporate identity European. *Journal of Marketing, 31*(5/6), 396-409.
- MBA toolkit for CSR: Corporate communication.* (2007). Retrieved October 10, 2011, from <http://www.wbcsd.org/plugins/DocSearch/>
- McCombs, M. E., & Becker, L. B. (1979). *Using Mass Communication Theory*. New Jersey: Prentice Hall.
- McWilliams, A., & Siegel, A. D. (2001). Corporate social responsibility: a theory of the firm Perspective. *Academy of Management Review, 26*(1), 117-127.
- Merril, J. C., & Lowensiein, R. L. (1971). *Media Messages and Men : New Perspectives in Communication*. New York: David McKay
- Morsing, M. (2006). Strategic CSR communication: Telling others how good you are. In J. Jonker & M. de Witte (Eds), *Management Models for Corporate Social Responsibility*. (pp. 238-246). Berlin: Springer Berlin Heidelberg.

- Haslam, P.A. (2004). The Corporate Social Responsibility System in Latin America and the Caribbean. Retrieved October 7, 2011, from http://www.focal.ca/pdf/csr_04.pdf
- Holme, L., & Watts, P. (2000). *Corporate Social Responsibility: Making Good Business Sense*. Retrieved October 7, 2011, from <http://www.wbcsd.org>
- Hooghiemstra, R. (2000). Corporate communication and impression management – New perspectives why companies engage in corporate social reporting. *Journal of Business Ethics*, 27, 56-58.
- Reich, R. B. (1998). The New Meaning of Corporate Social Responsibility. *Management Review*, 40(2), 8-17.
- Rogers, E. (1973). *Communication strategies for Family Planning*. New York: The Free Press.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (2007). *Consumer Behavior* (9th ed.) Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- The Global Compact: An International Commitment to sustainability. (2003). *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 10(3), 115–128.
- Van Reil, C.B.M. (1995). *Principles of Corporate Communication*. London: Prentice Hall.
- _____. (1997). Protection the Corporate Brand by Orchestrated Communication. *Journal of Brand Management*, 4(6), 409-418.
- Von Schantz, C., & Mark-Herbert, C. (2005). *Communicating CSR – Brand Management*. Retrieved October 7, 2011, from <http://www.cronference.org/downloads/schantz.pdf>
- Willber, S. (1973). *Channels and Audiences in handbook of Communication*, Eds Ithiel De Sola Pool, et al. Chicago: Rand Mc Publishing.
- White, S. A, Sadanandan, N. K. & Ascroft, A. (1994). *Participatory communication: Working for Change and Development*. New Delhi: Sage Publications.
- Ze'ghel, D., & Ahmed, S. A. (1990). Comparison of social responsibility information disclosure media used by Canadian firms. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 3(1), 38-53.